



# REPOROD

[www.sindikat-preporod.hr](http://www.sindikat-preporod.hr)

## Riječ predsjednika



## Odgoda

U trenutku pisanja ovog uvodnika nije poznato u kojoj će mjeri zaposleni u školama stati iza zahtjeva za jednogodišnjom odgodom frontalne realizacije „Škole za život“ u prvom i petom razredu osnovnih škola te prvim razredima gimnazija, odnosno djelomičnu realizaciju (neki predmeti) u sedmom razredu osnovnih škola i prvim razredima četverogodišnjih strukovnih škola. Procjenjivanje je nezahvalno iz više razloga. Zbog selektivnosti u primjeni dobar dio učitelja i nastavnika na „Školu za život“ gleda kao na nešto što se događa nekim drugima. Dio se učitelja i nastavnika ipak uspio kako-tako pripremiti za ono što ih čeka od jeseni. Medijska je kampanja sa Svetica ipak dala određene rezultate i udobrovoljen je dio dojučerašnjih nezadovoljnika. Ministričina pak najava povećanja plaće kao pretpostavke reforme, uz nedvosmislenu potporu koju je povećanje koeficijenta dobilo od većinskih školskih sindikata, odradit će svoje. Ukratko, dosta prepreka stoji na putu najnovijem prikupljanju potpisa zaposlenika u školama.

Zašto je ipak, bez obzira na sve spomenuto, važno da se za poslenicima pružila prilika za izjašnjavanje o jednoj tako važnoj temi kao što je pripremljenost škola i sposobljenost učitelja, nastavnika, stručnih suradnika, ravnatelja i svih ostalih radnika u školskim ustanovama? Kao prvo, oni koji će od jeseni promjene morati provoditi najbolje znaju jesu li ili nisu odgovarajuće sposobljeni. Drugo, čak i ako pretpostavimo da su prosvjetne vlasti upoznate s raspoloženjem zaposlenih po školama, prije ovako sveobuhvatnih promjena, od drugog, a možda i drugačijeg mišljenja, nitko ne može imati štetu. Korist, pak, možemo imati svi. Treće, učitelja se ova tema ne tiče samo u pogledu onoga što će morati dodatno ili drugaćije raditi, nego ih se sve ovo tiče i zbog njihovih obveza oko sanacije štete koja će eventualno nastati. I četvrtu, u Preporodu smo mišljenje učitelja i nastavnika višekratno provjeravali čak i kada se radilo o nekim manje važnim temama nego što je to obrazovna reforma.

Značajna otegotna okolnost našem prikupljanju potpisa bit će i povezivanje najavljenе povišice koeficijenata i neodložnog početka primjene „Škole za život“. Teško se oteti dojmu da se radi o svojevrsnoj, prethodno pažljivo pripremljenoj, *navlakuši*. Iz jednog od većinskih školskih sindikata radnike se čak i otvoreno nagovara da ne potpišu Zahtjev, jer će u suprotnom doći u pitanje, s ministricom dogovorena, povišica plaće. Čak i da je tomu tako i da je ministrica sa svojim sindikatima takvo nešto i utanačila, uvredljivo je na ovakav način utjecati na samo izjašnjavanje. Povišici plaće zaslužili su odavno svi zaposleni u školama bez obzira na njihovo bespogovorno pristajanje uz reformske novotarije. Uostalom, ako do jednogodišnje odgode i dođe, upravo zbog novih obveza koje će se kroz tu godinu stavljati pred zaposlene u školama, ponajprije u pogledu stručnog usavršavanja, povišica plaće je razumljiv i hvalevrijedan dodatan motiv.

Ako učitelji i nastavnici, a o njima se u svemu ovome najviše radi, ne podrže Zahtjev za jednogodišnjom odgodom, oni se pri tom sigurno neće voditi uzročno-posledičnom vezom između povećanja koeficijenata i reforme. Presudit će rasprostranjeno uvjerenje da je napokon došlo vrijeme za provođenje korjenitih promjena u školstvu. Neće prosvjetarima čak od presudne važnosti biti ni činjenica da se u promjene evidentno ne ulazi dovoljno pripremljeno. Ako se ipak značajan broj zaposlenih izjasni za odgodu, ministrica Plenković će se natjerati da se i sam uključi u priču oko reforme. On, kao najviše rangirani političar u zemlji, uostalom kao ni njegova stranka, više neće moći. Sve promatrati nezainteresirano, kao da se Škola za život događa na Madagaskaru i kako to s njim i njegovom strankom nema ama baš nikakve veze. Možda s njim osobno i nema, jer djeca naših političara ionako najčešće završavaju bjelovjetske škole. Ipak, zbog svih nas koji ne misli dizati sidro iz Lijepe Naše, ministrica će se, uz uvjet da se prikupi dosta potpisa, morati uključiti u posao oko reforme kao što je to uostalom – nismo mi to zaboravili – više puta i obećavao.



## JESU LI ŠKOLE I UČITELJI PRIPREMLJENI ZA PROVEDBU „ŠKOLE ZA ŽIVOT“?

# Preporod traži jednogodišnju odgodu

Sindikat zaposlenika u hrvatskom školstvu – Preporod najavio je prošle srijede upućivanje apela premijeru Andreju Plenkoviću za jednogodišnjom odgodom frontalne primjene novog programa obrazovanja zbog brojnih zaprimljenih komentara članova, te izraženih sumnji u pripremljenost učitelja i nastavnika u školama za primjenu „Škole za život“.

To je, kako je na konferenciji za novinare rekao **Željko Stipić**, ključno kako bi se omogućilo dovoljno vremena za stvaranje infrastrukturnih i drugih uvjeta, kao i za cijelovito i intenzivno stručno usavršavanje učitelja.

– Unatrag proteklih nekoliko mjeseci stalno nam dolaze upiti, osvrti, promišljanja i negodovanja učitelja i nastavnika izazvani nezadovoljstvom zbog nedovoljno kvalitetne provedbe stručnog ospozobljavanja za promjene koje od rujna donosi „Škola za život“. Iako iz Ministarstva znanosti i obrazovanja tvrde kako je sve spremno za provedbu novog programa, mi ne znamo odgovor na pitanje jesu li škole pripremljene, a učitelji i nastavnici ospozobljeni – upozorio je Stipić.

– Također, pitaju nas, ima li kakvih izgleda da se cijeli proces reforme uspori ili odgodi na godinu dana. Upravo zbog toga što se po pitanju nužnih promjena u školstvu sada učinilo možda više nego ikada ranije, smatram da zahtjev za jednogodišnjim prolongiranjem „Škole za život“ vrijedi ozbiljno razmotriti. Želeći dati priliku svim za poslenicima u hrvatskim osnovnim i srednjim školama da se izjasne o metodama i organizaciji novoga programa koji će od jeseni morati izvoditi, svim čemo školama uputiti poziv na potpisivanje Zahtjeva za jednogodišnjom odgodom frontalne primjene „Škole za život“.

Potpisivat će se od srijede 26. lipnja do petka 12. srpnja, a zahtjev koji je ponuđen na potpisivanje uključuje još dvije stavke – zahtjev za stvaranjem infrastrukturnih i drugih uvjeta u svim hrvatskim školama, te zahtjev za provođenjem cijelovitog i intenzivnog stručnog usavršavanja učitelja, nastavnika, stručnih suradnika, te ravnatelja, odnosno, svih koji će program provoditi u praksi.

Prikupi li se značajan broj potpisa, oni će biti predani ministru Plenkoviću, jer je on najodgovornija i najmoćnija osoba u državi, a reforma odgoja i obrazovanja je prioritetsko i političko i nacionalno pitanje. Bit će to i jasna poruka što ministar treba učiniti ako istinski prepoznaće važnost promjena u obrazovanju – zaključio je Željko Stipić ističući kako nitko bolje od učitelja i nastavnika ne zna koliko je važna kvalitetna priprema i ospozobljenost za odvijanje nastavnog procesa, jer većini učitelja iznimno je stalo da ospozobljeni izađu pred svoje učenike budući da će ispravljanje štete, koja zbog ishitrenosti, odnosno nekvalitetno obavljenog pripremnog posla može nastati, past upravo na njihova leđa.

O konkretnom iskustvu govorila je **Marija Veronika Cvjetković** iz Osnovne škole Bukovac u Zagrebu, koja je ustvrdila kako se, dva mjeseca prije početka nove školske godine, a nakon što je cijelokupan posao oko

dva mjeseca prije početka nove školske godine, a nakon što je cijelokupan posao oko pripremanja učitelja i nastavnika doveden gotovo do kraja, nositelji promjena ne smatraju se pripremljenima da sve novine i promjene koje donosi „Škola za život“ primijene u praksi

pripremanja učitelja i nastavnika doveden gotovo do kraja, nositelji promjena ne smatraju pripravnima da sve novine i promjene koje donosi „Škola za život“ primijene i u praksi. Istaknula je da su u procesu pripreme učitelji dobili mnogo informacija za koje nisu sigurni da su korisne te rekla da su se praktički samo promijenili termini koje se dosad koristilo.

– Nije šta, nego je vrat. Ali neke bitne promjene nismo dobili. Stalno se govori da se ulaže u učitelje, a nije se uložilo ni u ono osnovno što nam treba. Nije se odgovorilo ni na ključno pitanje što moramo unositi u e-dnevnike kad počne nova školska godina – zaključila je Cvjetković.

S time se slaže i **Jadranka Tukša**, profesorica u XVI. Gimnaziji u Zagrebu, koja je upozorila da, po njezinim saznanjima, nije napravljeno vrednovanje znanja, umijeća i sposobnosti učenika koji su prošli eksperiment u odnosu na one iz redovitog školovanja, pa nema usporedbe dobrih i loših strana kako bi se vidjelo ide li se uopće u dobrom smjeru i koji su to momenti koje bi trebalo ukloniti.

– Glavni problem vidim u nama profesorima jer nama nitko ne daje konkretnе odgovore jer ne znam što kao profesor moram napraviti. Moje kolege su očajni, a ni ravnatelji nam ne znaju reći što treba. Od županijskih vijeća trebali bismo dobiti odgovore, a ta se vjeća još provode.

Nastavnici su trebali proći virtualni tečaj Loomen kako bi se pripremili, ali i tu ima problema. Zanima me i podatak koliko je nas nastavnika prošlo Loomen. Neki su kolege to ignorirali. I zato se bojim kako će to sve izgledati – rekla je Jadranka Tukša.

– Učitelji koji rade u produženom boraku su očekivali da će dobiti svoje kurikule, no ministrica je rekla da kurikuli za ovu godinu ne postoje i da ih nećemo ni dobiti. Učitelji u produženom boraku rade pet sunčanih sati, od čega dva provode u učenjima, a onda imamo tri sata tijekom kojih ne znamo što raditi. Ako ministrica smatra da bi ta tri sata trebala biti čuvanje djece, onda to tako treba i reći – rekla je **Gordana Kovač Bluha**, učiteljica razredne nastave u OŠ Rapska.

M. Novačić

# U položaju zaposlenika u našim školama nije došlo do bitnih promjena



**U** prošlom broju Glasila započeli smo razgovor s jednim od osnivača i prvim predsjednikom Preporoda, Vinkom Filipovićem u kojem je govorio o okolnostima u kojima je nastao Sindikat Preporod, o problemima s kojim se sindikat susretao u svojih prvih deset godina te o tome kako je osnivanje Preporoda i njegovo djelovanje dočekano od strane drugih prosvjetnih sindikata. U ovom nastavku intervjuja Vinko Filipović na početku se osvrnuo na davnu 1997. godinu kada je po prvi puta provedeno prebrojavanje sindikalnoga članstva i ustanovljavanja tko zapravo može participirati u pregovaračkim odborima.

– Kad je Sindikat Preporod dobio mogućnost participirati u pregovaračkim odborima mi smo ušli u pregovore o Kolektivnim ugovorima i za srednje škole i za osnovne škole. Pozitivno je da smo mogli aktivno sudjelovati u onome što se događa barem u službenom dijelu pregovora. Međutim, kod pregovora uvijek postoji i onaj neslužbeni dio i sumnjalo se da se pregovaralo „ispod žita“, jer su tadašnji

većinski sindikati znali da smo mi prisutni. Međutim, već tada smo napravili važan iskorak i postali barem u izvjesnoj mjeri relevantan čimbenik i kroz institut pregovaračkog odbora sindikalne scene. Nažalost, bili smo u manjini, i uvijek u konačnici kad se pregovaralo s ministarstvom ili vladom, nadglasani. Vlada je uvijek potpisivala ugovore sa sindikatima koji su htjeli potpisati – kaže Vinko Filipović.

**Sredinom devedesetih donosi se prvi Zakon o radu, potpisuju se i prvi kolektivni ugovori. Je li uopće i kako jedan mladi i mali sindikat mogao utjecati na sadržaj tih za zaposlene u školama važnih dokumenata?**

Nažalost, jako malo. Utjecali smo idejama, prijedlozima, iznoseći javno stavove, ali u samom operativnom dijelu nismo mogli puno učiniti. Tadašnja aktualna državna vlast – kad je u pitanju Zakon o radu, odnosno prosvjetna vlast, kad je u pitanju kolektivni ugovor, uvažavala je i neslužbeno slušala volju većinskih sindikata, jer su pravila takva kakva jesu. Oni su participirali u pregovaračkim tijelima i odborima,

a mi smo javno iznosili stavove, javno kritizirali i ZOR, Temeljni kolektivni ugovor i granske kolektivne ugovore. Ne zbog kritiziranja nego zato što određena rješenja u sva tri dokumenta u dobroj mjeri određuju i današnje vrijeme, a dovela su do toga da je materijalni status prosvjetara danas neprihvatljivo loš. Preporod je tada odbio potpisati te dokumente ne zato da bi bio protiv onoga što su potpisali većinski sindikati, što su oni vrlo često tako tumačili, nego smo bili protiv onoga što smo smatrali lošim za naše članstvo.

I Temeljni kolektivni ugovor i granski kolektivni ugovori imaju neke elemente koji određuju materijalni status zaposlenih, bilo da se radi o koeficijentu, o dodacima za neke poslove, a promjene su uvijek bile kozmetičke naravi, uvijek se ostavljao privid da se nešto poboljšalo, ali toliko kozmetički malo da u stvarnom statusu zaposlenika osnovnih i srednjih škola nije došlo do bitnih promjena.

**Oko Preporodovih razloga zbog kojih ne želi potpisati spomenute ugovore vodili ste polemiku s Dalimirom Ku-**

**Rekao bih da nitko od ministara iz tih prvih deset Preporodovih godina – Girardi-Jurkić, Vokić, Pugelnik, Ivanišević, Strugar i Primorac – nije bio loš čovjek, nego je problem u tome što nitko od njih nije imao dovoljno političke moći i snage da pokuša napraviti određene promjene**

bom, tadašnjim predsjednikom Sindikata hrvatskih učitelja.

U moje su se vrijeme izmjenila tri predsjednika SHU – Mirjana Špoljar s kojom smo se kao tadašnjom čelnicom razišli, nakon nje je došao Dalimir Kuba, a potom Mato Elkaz. Ni s jednim nisam mogao naći zajednički jezik. S Mirjanom Špoljar, razumljivo, jer smo se razišli, otišli smo kao nezadovoljni članovi. U tom razdoblju najduže je trajao Dalimir Kuba, koji je imao sindikalnu politiku kakvu je imao. Njegovu smo politiku doživljavali kao oportunističku prema aktualnoj prosvjetnoj i državnoj vlasti, bez hrabrosti da uđe u akcije koje bi bitnije promijenile status učitelja. Tu su se pojavili opet neki, uvjetno rečeno, problemi na koje smo mi ukazivali. SHU je u Crikvenici kao turistički objekt imao neku sindikalnu imovinu koja se zove Vila Ružica, namijenjenu za iznajmljivanje, i bavio se turizmom, umjesto da se bavi onim primarnim – materijalnim statusom zaposlenih – i da osmišljava akcije i ostalo. Ne mislim da sindikat ne treba i u tom smislu biti aktivan, ali mislim da to ne smije biti primarno i ne smije štetiti ostalom sindikalnom radu.

**Do kraja devedesetih nazivali su vas SDP-ovim sindikatom, jer je na vlasti bio HDZ, a u dvijetisućima obratno, jer je na vlast došao SDP. Kako se Preporod nosio s takvim komentarima, kako se promjena vlasti odrazila na poziciju sindikata?**

Stjecajem okolnosti nisam bio član partije do devedesete niti bilo koje stranke nakon devedesete pa do današnjeg dana. Ta neovisnost i sloboda me u velikoj mjeri određuju u mome djelovanju ma što radio. Istina je da je do dvijetisućite godine Preporod bio proglašavan SDP-ovim sindikatom. Mi smo tada SDP, HSLS i sve relevantne oporbene stranke „koristili“ u nekim našim akcijama želeći dobiti njihovu potporu, organizirajući javne tribine i slično, na koje su dolazili tada istaknuti članovi spomenutih stranaka. Sjećam se jedne prigode kad je ministrica Ljilja Vokić tvrdila da sam ja član Glavnog odbora SDP-a. Tad nisam ni znao što to tijelo znači u SDP-u, stoga je vezanje za političke opcije kad je u pitanju Sindikat Preporod apsolutno izlisko.

Kad već govorimo o tome, ja sam se do 2000. godine uistinu nadoao da će promjena HDZ-ove i uspostava SDP-ove vlasti bitno promijeniti stanje u obrazovanju. I kao što je za mene HDZ devedesete po pitanju obrazovanja bio svojevrsno razočarenje, veće razočarenje mi je bila koaličijska vlast SDP-a i HSLS-a, zato što sam od njih nešto očekivao. Moram priznati da smo s njima čak u nekim segmentima imali veće probleme nego što smo ih imali do dvijetisućite

**Do 2000. godine uistinu sam se nadoao da će promjena s HDZ-ovsku vlast bitno promijeniti stanje u obrazovanju. I kao što je za mene HDZ devedesete po pitanju obrazovanja bio svojevrsno razočarenje, veće razočarenje mi je bila koaličijska vlast SDP-a i HSLS-a, zato što sam od njih nešto očekivao. Moram priznati da smo s njima čak u nekim segmentima imali veće probleme nego što smo ih imali do dvijetisućite**

## PRVI PREDSJEDNIK SINDIKATA PREPOROD (2)

apsurdno. Čak držim svojevrsnim postignućem da sam nakon sindikata participirao i u drugim institucijama, a da pritom nisam bio učlanjen ni u jednu političku stranku.

**Girardi-Jurkić, Vokić, Pugelnik, Ivanišević, Strugar i Primorac ministri su koji su se izmjenili u vaših deset, nazovimo ih tako, Preporodovih godina. Tko je od njih ostavio najdublji trag iza sebe, s kim je bilo najlakše, a s kim najteže?**

Teško je reći, priznat ću. Najkraće je bilo s Girardi-Jurkić, jer je ona vrlo brzo nakon toga otišla, najburnije je bilo s Ljiljom Vokić. Pugelnik je bio jako fin i pristojan čovjek, ali je bio u vladu u kojoj se dogodila ta nesretna *pugelnica*, o Nansi Ivanišević teško mi je govoriti jer je trajala svega tri mjeseca, i na koncu Strugar koji je odradio čitav mandat. Rekao bih da nitko od njih nije bio loš čovjek, nego je problem u tome što nitko od njih nije imao dovoljno političke moći i snage da pokuša napraviti određene promjene. Kad je u pitanju Primorac, tu sam subjektivan, bit ću iskren, jer sam u vrijeme njegovog mandata došao na mjesto ravnatelja Agencije za odgoj i obrazovanje, tako da bi sve što kažem bilo subjektivno i ne bi bilo korektno niti da ga kritiziram niti hvalim u kontekstu mojih deset sindikalnih godina.

Ljilja Vokić i ja smo vrlo burno i žučno polemizirali što kroz medije, što kroz neke situacije u kojima smo se nalazili, naprosto zato što je ona osoba koja je imala svoj stav, svoje principe, koje sam ja uvažavao iako se s njima nisam slagao. Ona je imala sreću ili nesreću da je u meni imala čovjeka koji razumije što je obrazovanje, razumjela ga je i ona, ali na svoj način. Vrlo je teško, znam iz osobnog iskustva, prebaciti se iz pozicije ravnateljice škole, a prije toga nastavnice, na mjesto ministrike, treba napraviti klik i objektivno gledati učitelje iz jedne druge pozicije. Osim toga, ona je imala stav neupitne istine u smislu da je uvijek u pravu. A i proglaši-

la me SDP-ovim čovjekom, što nikad nije bila istina.

S ministrima nikad nisam polemizirao na osobnoj, nego na sadržajnoj razini. Poslije sam u niz prilika znao sresti Ljilju Vokić, i lijepo smo komunicirali, kao što je slučaj i s ministrom Strugarem, s kojim sam, kad više nije bio ministar, dijelio ugodne trenutke na stručnim skupovima, predstavljanju njegovih knjiga. U tom smislu čak i gledam veličinu ministra Strugara koji mi nije zamjerio oštare polemike i javno iznesene stavove. Naime, ja sam to sve činio iz uvjerenja, unatoč radnom mjestu u školi, i nijedan od ministara nikad mi nije radio problem kao učitelju. To cijenim, zato što bi mi možda netko tko u tom pogledu nije dorastao situaciju, poslao prosvjetnu inspekciiju, vršio pritisak na ravnatelja moje škole itd. A to što se nisam slagao s njima, to je na koncu konca i zbog prirode moga posla, jer kakav je smisao sindikata ako povlađuje prosvjetnoj politici, a nijedna prosvjetna politika ne može biti toliko dobra da nije podložna kritici.

**Da bi sindikat lakše ostvarivao svoje interese i efikasnije štitio svoje članstvo, dolazi do povezivanja sindikata unutar sindikalne središnjice. I Preporod je, u vrijeme dok ste ga vi predvodili, bio jedno vrijeme u Matici sindikata javnih službi, ali je ste se u jednom trenutku razišli. Što mislite o sindikalnim središnjicama općenito, o središnjici u koju je bio učlanjen Preporod odnosno o razlozima izlaska iz središnjice?**

Od kako sam otišao iz sindikata moj je princip da ne govorim o sindikatima, kao što mi je inače princip da zatvorim knjigu i ne komentiram aktualnu situaciju vezanu uz prijašnji posao na kojem sam radio, stoga ću govoriti o razdoblju do 2004. U to sam vrijeme imao krivu procjenu, koju je prihvatio i tadašnje tijelo Sindikata Preporod i pristupili smo Matici dobromanjeno vjerujući da ćemo kroz Maticu ostvariti svoje ciljeve i poboljšati status naših članova. Onda se dogodio štrajk 1998. i

**Većinski sindikati su participirali u pregovaračkim tijelima i odborima, a mi smo javno iznosili stavove, javno kritizirali i ZOR, temeljni kolektivni ugovor i granski kolektivni ugovor. Ne zbog kritiziranja nego zato što određena rješenja u sva tri dokumenta u dobroj mjeri određuju i današnje vrijeme, a dovela su do toga da je materijalni status prosvetara danas neprihvatljivo loš**

nesretna *pugelnica*, a tu je tadašnja Matica reterirala po pitanju zahtjeva i naše zahtjeve proglašila preradikalnim. Ja sam bio taj koji je kao čelnik isključen iz Matice, te je bila velika vijest u medijima, ali za Preporod to nije bilo previše bitno. Nastavili smo raditi, uvjerili smo se da smo krivo procijenili da članstvo u središnjici može pozitivnije pridonijeti u pogledu funkciranja sindikata. A što se tiče središnjica općenito, one su potrebne kao oblik okupljavanja interesa određenih profila. Dakle, one su nužne, ali više od toga ne bih komentirao.

**Od prvih dana djelovanja novog sindikata jasno je bilo da se ne radi o medijski samozatajnem sindikatu. Sve što ste kao sindikat radili, sve za što ste se kao sindikat zalagali, javnost je doznavala posredstvom medija. Medijskim istupima pridobivali ste nove članove, ali istodobno i stvarali protivnike. Jesu li vam neki mediji ili novinari bili skloniji od drugih? Jesu li vas, kako se to kaže, „nagazili“?**

Imali smo sreću da nas u mojoj deset godina nijedan medij nije nagazio. Naravno, postavlja se pitanje zašto. Prvo, zato što smo imali vrlo korektne odnose s tadašnjim protagonistima medijske scene. U tadašnjem Večernjem listu bila je Ivana Kalogjera, nakon nje Irena Kustura. U Slobodnoj Dalmaciji radila je Marijana Cvrtila, prije nje Marina Karlović Sabolić, u Novom listu Elvira Marinković, također i Ljerka Brattona Martinović, u Vjesniku Nada Dmitrović, nakon nje Mirela Lilek, na HRT-u Sunčica Findak. Sa svima nijima ali i nizom drugih izvrsno sam surađivao zato što sam imao povjerenja u novinarke, a one su imale povjerenja u nas. Nikad nisam imao neugodnost da su objavile nešto što ja nisam htio, ne zato što to novinarski s njihove strane nije bilo korektno odrađeno, nego zato što sam ja korektno iznosio stavove koje su one cijenile i prenosile u svojim medijima. Ne mislim da su nam mediji bili skloni, nego su od nas uvijek mogli dobiti točnu, jasnou i preciznu informaciju i s nama u Preporodu su mogli razgovarati i o temama o kojima s nekim drugim sindikalnim čelnicima nisu mogli, kao recimo o reformi obrazovanja, promjenama u obrazovanju, dakle ne samo o materijalno-socijalnom nego i sadržajno-programskom dijelu.

Većinski sindikati su imali razne teorije po kojem ključu nas ima toliko u medijima, no nema ključa. Meni su „cure“ iz medija znale reći – vi ste nam zanimljivi, vi ste jasni, konkretni, informativni, medijski intriganti. Između ostalog, ako mogu reći, ja sam vrlo svjesno, „manipulirao“ medijima tako da sam davao informacije za koje sam smatrao da će njihovim urednicima biti zanimljive. Na primjer, u siječnju 2004. kad je na mjesto ministra došao Dragan Primorac održao sam press-konferenciju, a odmah na početku sam rekao: „U ministarstvu treba promijeniti sve osim namještaja. U ministarstvu nitko ništa ne radi osim lifta, a i on je zastario.“ Potom sam naveo deset stvari za koje je Preporod smatrao da ministar treba promijeniti da bi se poboljšalo hrvatsko obrazovanje. To je bila udarna vijest u medijima.

**Svoju desetogodišnju dionicu vođenja sindikata završili ste krajem 2004. godine. Sindikat je nakon vašeg odlaska nastavio djelovati, razvijati se, jer je očito bio solidno organizacijski**

posložen. Kamo su vas dalje vodili životni putovi i jeste li stigli pratiti djelovanje sindikata u čijem ste nastanku imali najvažniju ulogu?

U studenom 2004. otišao sam na mjesto ravnatelja tadašnjeg Zavoda za školstvo koji će poslije biti preimenovan u današnju Agenciju za odgoj i obrazovanje. Za mnoge je to bio šok, osobito za sindikalnu konkurenčiju, oni su napravili press-konferenciju da bi komentirali moj odlazak iz sindikata. Ljudi koji me deset godina nisu mogli prihvati na sindikalnoj sceni organizirali su protestnu „presicu“ i izvlačili raznorazne zaključke o tome zašto odlazim. A ustvari, većinom su to ljudi koji su jedini svoj prostor našli u sindikatu, pritom ne mislim ništa loše, ali uglavnom ti ljudi i danas egzistiraju kao takvi u sindikatima. Ja sam odlazak u Agenciju prepoznao kao jedan novi životni izazov. Deset godina sam govorio o nužnosti da se nešto promijeni u sustavu obrazovanja i shvatio sam da sam u maloj mjeri uspio bilo što promijeniti iz sindikalne pozicije, stoga sam napravio potpuni obrat, koji je za mnoge bio iznenađujući, pa sam postao dio sustava Ministarstva obrazovanja, jer je Agencija stručna ustanova koja participira u obavljanju niza poslova koji su vezani za Ministarstvo.

Moram priznati da nisam zažalio zbog toga. Moj stav je da je najbolje da o tebi govore drugi, ali reći ću nekoliko činjenica. Ponosan sam da sam ja bio čovjek koji je 2005. osmislio nešto što se danas zove Oskar znanja. Državna natjecanja do tada su završavala uglavnom podjelom zahvalnica i priznanja. U jednom trenutku sam smislio nešto što je svoju formu i sadržaj održalo do danas. Na kraju svih natjecanja – a u sustavu ih je tridesetak na razini države – državni pravci dobiju nešto kao figuru, u moje vrijeme rad jednog akademskog kipara, nešto što se zove Oskar znanja. Kako su se u to vrijeme često vodile polemike o tome kako se Domovinski rat tretira u hrvatskim školama, mi smo inauguirali državni skup na temu Domovinski rat, na kojemu godinama govore eminentni stručnjaci koji su sudjelovali u različitim sferama rata. Skup je bio i još uvijek je namijenjen učiteljima i nastavnicima povijesti osnovnih i srednjih škola. To su dvije stvari koje držim kao nešto, a nije jedino, zbog čega je vrijedilo, prihvati se vođenja Agencije.

Rekli ste jednu rečenicu koja mi impnira, da je iza mene ostao solidno organizacijski posložen sindikat. Vjerujem da je tako bilo i s drugim institucijama u kojima sam bio, u pozitivnom smislu. Pratim rad sindikata, ali se držim načela da ne komentiram sindikalnu scenu od 2004. godine, a od 2014. funkciranje Agencije. Međutim, ima nešto što osjećam kao veliku satisfakciju. Po naravi trenutnog posla, a tako i bivšeg, odlazeći po školama kao ravnatelj Agencije, a sada kao direktor razvoja i marketinga u Školskoj knjizi, susrećem ljudi u školama i iako je prošlo i 15 ili 25 godina, prepoznaju me, i kažu – vi ste kao čelnik Preporoda bili u našoj školi. Tako su me prije četiri godine, kad sam bio u jednoj školi u Metkoviću, dočekali domaći i čistačica. Ostao sam zatečen, a bilo je i drugih takvih prilika i situacija. To je znak da je moj rad u Preporodu onima koji su bili u i oko sindikata, ostao u pozitivnom sjećanju.

Ana Vragolović



**Nijedan od ministara nikad mi nije radio problem kao učitelju. To cijenim, zato što bi mi možda netko tko u tom pogledu nije dorastao situaciju, poslao prosvjetnu inspekciiju, vršio pritisak na ravnatelja moje škole. A to što se nisam slagao s njima, to je na koncu konca i zbog prirode moga posla**



**14. lipnja** U Vladi se sastali savjetnik predsjednika Vlade Ivan Milanović Litre i predsjednik Preporoda Željko Stipić. Na sastanku se razgovaralo o poduzetim aktivnostima koje su dovele do povećanja koeficijenata učiteljima i stručnim suradnicima u posebnim ustanovama. Kako problem nije riješen cijelovito jer povećanjem nisu obuhvaćeni zaposlenici učitelji i stručni suradnici koji rade u posebnim razrednim odjelima pri redovitim školama, predsjednik Sindikata predložio je premjeru savjetniku više rješenja za ovaj problem.

\* Na prosvjednom skupu pravosudnih policijaca „Ovako više ne ide”, upriličenom ispred zatvora u Remeticu, sudjelovao i predsjednik Sindikata. Prosvjed je organiziran zbog teških uvjeta rada u kojima rade pravosudni policijaci. Inače Sindikat pravosudne policije solidarno je sudjelovao u referendumskim inicijativama pokrenutim od strane sindikata koji djeluju u javnim službama.

**21. lipnja** Predsjednik Sindikata sastao se s Matijom Kikeljem, savjetni-

kom ministrom Marka Pavića. Razgovaralo se o problemima koji će nastati zbog neefikasnog rada povjerenstva za tumačenje Temeljnog kolektivnog ugovora. Zbog toga što tisuće zaposlenika ne ostvaruje uopće ili ostvaruju djelomično svoja prava vezana uz naknadu prijevoza, očekivati se može podizanje velikog broja sudskih tužbi. Na sastanku su razmatrana moguća rješenja ovog problema.

\* Završilo je izjašnjavanje članica i čanova Glavnog vijeća o prijedlogu da se među zaposlenicama i zaposlenicima u školskim ustanovama pokrene potpisivanje Zahtjeva kojim bi se od predsjednika Vlade tražila jednogodišnja odgoda Škole za život. Velika većina izjasnila se za pokretanje akcije.

**26. lipnja** S tiskovne konferencije navljena akcija prikupljanja potpisa za Zahtjev kojim se od predsjednika Vlade Andreja Plenkovića zahtijeva odgoda frontalne primjene „Škole za život“ od rujna ove godine. Zahtjevom se traži jednogodišnja odgoda, opremanje školskih ustanova odgovarajućom opremom i kvalitetno provedeno stručno usavršavanje za zaposlenike. Potpisi će se prikupljati do 12. srpnja, a nakon što budu prikupljeni svi potpisani obrasci Zahtje-

va, Zahtjev će biti predan predsjedniku Vlade.

**27. lipnja** U sjedištu Preporoda u Zagrebu održan sastanak na kojem su sudjelovali voditelji županijskih aktiva Glazbene kulture iz cijele Hrvatske. Na sastanku je sudjelovala i glavna tajnica Sindikata hrvatskih učitelja Ana Tuškan. Razgovaralo se o problemima koji mogu nastati nakon prihvatanja zakonskog rješenja prema kojemu bi učiteljima glazbene kulture bio otežan rad u nižim razredima osnovne škole.



**28. lipnja** U Hrvatskom Saboru sastali se Željko Stipić i saborski zastupnik Mosta Marko Sladojević. Razgovaralo se o akciji povećanja koeficijenata učiteljima i stručnim suradnicima u posebnim ustanovama. Uspjehu ove akcije značajno su doprinijeli i zastupnici Mosta.

**1. srpnja** U Osnovnoj školi Janka Leskova u Pregradi održan sastanak sindikalne podružnice na kojem su sudjelovali predsjednik i pravnica sindikata. Nakon kraćeg uvoda predsjednika sindikata

razgovaralo se i raspravljalo o aktualnim problemima kao što su zaduženja učitelja, povećanje koeficijenata i sl. Podružnica u Pregradi jedna je od osnovnoškolskih podružnica u kojima se u proteklom razdoblju dogodio najveći porast broja članova.

**2. srpnja** U Tuheljskim toplicama započeo s radom 19. edukacijski skup „Znanjem do prava“. Tijekom tri dana, do 5. srpnja, dvije skupine sudionica i sudionika (19. i 20. skup) iz Zagreba i središnje Hrvatske upoznati su s problematikom odlaska u mirovinu (Višnja Stanišić), stresa na radnom mjestu (Bojana Knežević), zasnivanja i prestanka radnog odnosa (Krešimir Rožman) i vođenja sindikalne podružnice (Željko Stipić).

**3. srpnja** Predsjednik Sindikata sudjelovao na okruglom stolu u okviru priprema za predsjedanje Republike Hrvatske Vijećem Europske unije „Učitelji budućnosti“. Izlagачi su bili Suzana Tomaš s Filozofskog fakulteta u Splitu, Višnja Rajić s Filozofskog fakulteta u Zagrebu, Slavomir Stankov s Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Splitu i Josipa Mihić s Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta u Zagrebu. Moderatorica skupa bila je državna tajnica Branka Ramljak.

**Debata**  
**Je li "Škola za život" napokon spremna za trajni ulazak u hrvatske škole?**

Sindikat zaposlenika u hrvatskom školstvu Preporod uputio je ovaj tjedan predsjedniku Andreju Plenkoviću zahtjev za jednogodišnju odgodu frontalne primjene "Škole za život". Prema najavama Ministarstva znanosti i obrazovanja, reforma bi trebala krenuti ove jeseni u svim školama, ali u Preporodu ističu kako učitelji još uvek nisu dovoljno dobro pripremljeni za novi program obrazovanja.

**Željko STIPIĆ**  
PREDSJEDNIK SINDIKATA PREPOROD

**Blaženka DIVJAK**  
MINISTrica ZNANOSTI I OBRAZOVANJA

**Treba li odgoditi provedbu "Škole za život"?**

**Jesu li učitelji spremni?**

**Koje su najvažnije promjene ove reforme za učenike?**

**Preporod: Odgoditi "Školu za život"...**

Sindikat zaposlenika u hrvatskom školstvu – Preporod najavio je upućivanje apela predsjedniku Plenkoviću za jednogodišnjom odgomu frontalne primjene novog programa obrazovanja zbog brojnih zaprimljenih komentara članova, te izraženih sumnji u pripravnost učitelja i nastavnika u školama za primjenu u praksi "Škole za život". To je, rekao je sindikalac Željko Stipić, ključno kako bi se omogućilo dovoljno vremena za pripremu.

**Ministarstvo: Baš neobično...**

Ministarstvo znanosti i obrazovanja (MZD) očijenilo je "neobičnim" zahtjev "Preporoda" za odgodu "Škole za život", istaknuvši da MZD u ovom trenutku s dva večinska sindikata pokušava izboriti veće plaće za učitelje zbog ulaska kurikularne reforme u sve škole.

"Smatramo da je riječ o vrlo neobičnom zahtjevu manjinskog sindikata, s obzirom na to da Ministarstvo u ovom trenutku s dva večinska sindikata pokušava izboriti veće plaće kroz promjene koeficijentu zbog ulaska kurikularne reforme u sve škole", odgovorili su iz MZD-a.

**Glas Koncila**

**24 Večernji list**

**školske novine**

**Rađnički PORTAL**

**NOVI LIST**

**SLOBODNA DALMACIJA**

**Jutarnji list**

**Glas Slavonije**